

Referat despre opera **Cel mai iubit dintre pamanteni** scrisa de **Marin Preda-a doua parte**

Celebrele cuvinte "...daca dragoste nu e, nimic nu e..." se umplu de o rezonanta cu totul aparte dupa ce aflii istoria acestui personaj care scria eseul Era ticalosilor. "Concluzia" lui Victor Petrini e o parafrizare a cuvintelor Sfantului Apostol Petru (Epistola I catre Corinteni, cap. 13), in care dragostea e pusa chiar deasupra credintei: "Si de-as avea darul proorociei si tainele toate de-as cunoaste si orice stiinta, si de-as avea atata credinta incat sa mut muntii din loc, iar daca dragoste nu am, nimic nu sunt". Sunt dovezi ca autorul s-a gandit la acele cuvinte ale Apostolului.

Eugen Simion (Prefata la ed. a II-a, 1984) afirma ca acest roman al lui Marin Preda e un "roman total, nu roman fluviu". Disocierea pe care o face reputatul critic conduce la o anumita interpretare, la gasirea numitorului comun al atator episoade care se desprind din fluxul narativ principal. Cel mai iubit dintre pamanteni, in viziunea aceluiasi critic, e "romanul unui destin care asuma o istorie, romanul unei istorii care traieste printr-un destin". Doua ar fi marile evenimente care marcheaza destinul lui Victor Petrini: dragostea pentru Matilda si pentru Suzy Culala. Intre acestea si inainte de acestea, o serie de istorii, cu gradul lor de ironie, culoare sau chiar dramatism, dar fara sa angajeze total psihicul lui Petrini (Nineta, Caprioara etc). Victor Petrini polemizeaza cu eroii camilpetrescieni pe tema luciditatii si a suferintei: "Cata luciditate, atata suferinta! Da, asa el Dar cine dracu te pune? De ce nu ne mai iubeste? Ce stupid, cand totul ar fi atat de simplu daca am pastra in noi revelatia acelor clipe sublime, acea seninatate izbavitoare".

Sunt posibile si alte consideratii despre diferitele dimensiuni ale romanului, dintre care cele mai importante ar fi cea erotica, sociala si politica. Fiecareia ii corespunde o multitudine de intamplari, episoade existentiale mai mult sau mai putin revelatoare (unul se retine, cu deosebita pregnanta, al deratizarii, unde este trimis personajul, alaturi de Vintila, dupa iesirea din inchisoare). Medii sociale diverse (de la lumea scriitorilor si medicilor pana la lumea lui Acojocaritei), mentalitati, intrigi subterane, prieteni si dusmani, contureaza "totalitatea unei existente" din care Victor Petrini, prin scris, se elibereaza. Sunt nenumarate pasaje aforistice in confesiunea lui. Efortul dramatic de a se smulge fatalitatii relatie?", de a descoperi o lege secreta a existentei sale, spune lucruri esentiale despre conditia omului dintotdeauna. Sa ne amintim, in acest sens, una din afirmatiile lui Marin Preda: "Omul e o divinitate inlantuita de puterea conditiilor. Sa le infrangem si vom domni ca niste zei". Victor Petrini "domneste" asupra destinului sau, in ciuda tuturor aparentelor.